

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 3ης Οκτωβρίου 2014*

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο απεικονίζει ένα ένθεμα — Προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα — Νεωτερισμός — Ατομικός χαρακτήρας — Ορατά χαρακτηριστικά του συστατικού ενός σύνθετου προϊόντος — Εκτίμηση του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος — Άρθρα 3, 4, 5, 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»

Στην υπόθεση T-39/13,

Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński, με έδρα το Ełk (Πολωνία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους M. Nentwig και G. Becker, στη συνέχεια από τον M. Nentwig, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενοι αρχικώς από τον F. Mattina, στη συνέχεια από τον P. Bullock,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o., με έδρα το Szprotawa (Πολωνία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον B. Rokicki, στη συνέχεια από την D. Rzazewska, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Νοεμβρίου 2012 (υπόθεση R 1512/2010-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ των Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. και Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Prek, πρόεδρο, I. Labucka (εισηγήτρια) και V. Kreuschitz, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Ιανουαρίου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Μαΐου 2013,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Απριλίου 2013,

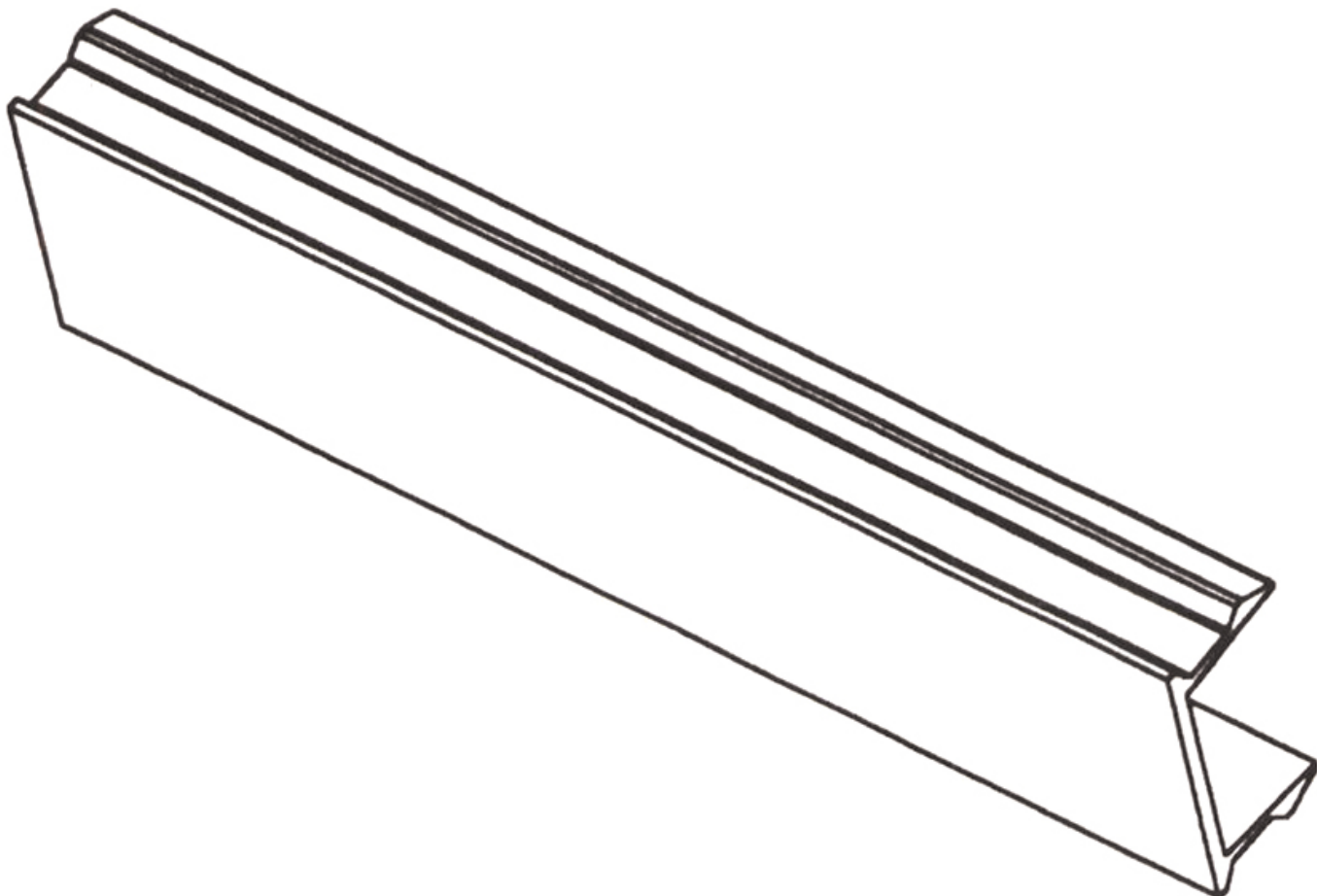
κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Απριλίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Την 1η Σεπτεμβρίου 2003, η προσφεύγουσα, Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński, υπέβαλε ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ L 3, σ. 1).

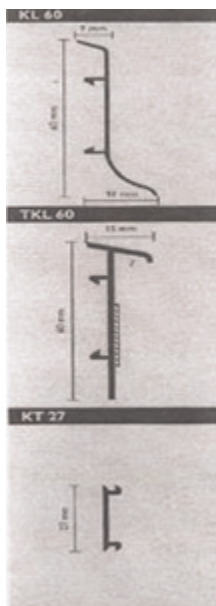
- 2 Το σχέδιο ή υπόδειγμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση προορίζεται να εφαρμοσθεί στα «σοβατεπί» της κλάσεως 25-02 κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, της 8ης Οκτωβρίου 1968, όπως έχει τροποποιηθεί, και αναπαρίσταται ως εξής:

- 3 Το σχέδιο ή υπόδειγμα καταχωρίστηκε, την ίδια ημέρα της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως, με τον αριθμό 000070438-0002 και δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων* υπ' αριθ. 2003/035, της 9ης Δεκεμβρίου 2003.

- 4 Στις 11 Σεπτεμβρίου 2007, η παρεμβαίνουσα, Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o., υπέβαλε ενώπιον του ΓΕΕΑ αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος. Προς στήριξη της αιτήσεώς της επικαλέσθηκε τον λόγο ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με τα άρθρα 4 έως 6 του ίδιου κανονισμού.
- 5 Η παρεμβαίνουσα υποστήριξε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ήταν νέο, διότι το 1999 η τουρκική εταιρία Nil Plastik και οι γερμανικές εταιρίες Volta και Döllken είχαν διαθέσει στην αγορά ταυτόσημα σχέδια ή υποδείγματα. Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε μεταξύ άλλων επιλεγμένες σελίδες του καταλόγου «Programm 1999» της Döllken (στο εξής: κατάλογος Döllken) που περιείχαν τις ακόλουθες απεικονίσεις:

- 6 Με απόφαση της 31ης Μαΐου 2010, το τμήμα ακυρώσεων του ΓΕΕΑ δέχθηκε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας με το σκεπτικό ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ήταν νέο. Θεμελίωσε την εκτίμησή του σε μία από τις απεικονίσεις του καταλόγου Döllken του 1999, η οποία αναπαράγεται κατωτέρω (στο εξής: προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D1):

- 7 Το τμήμα ακυρώσεων έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν παρουσίαζε ορατές διαφορές με το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D1 λόγω του ότι αποτελούσε μέρος ενός σύνθετου προϊόντος και το μόνο ορατό χαρακτηριστικό του στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως ήταν η εμπρόσθια επιφάνεια.
- 8 Στις 4 Αυγούστου 2010, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων, δυνάμει των άρθρων 55 έως 60 του κανονισμού 6/2002.
- 9 Με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2012 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τρίτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Το ως άνω τμήμα έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα έπρεπε να κηρυχθεί άκυρο λόγω ελλείψεως νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα. Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελούσε μέρος

ενός σύνθετου προϊόντος κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 6/2002 και ότι το μόνο ορατό τμήμα αυτού, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως, ήταν η επίπεδη επιφάνεια της βάσεως. Στο μέτρο που η επίπεδη επιφάνεια του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος συνέπιπτε με την επίπεδη επιφάνεια του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D1, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα δύο αυτά σχέδια ή υποδείγματα ήταν ταυτόσημα και ότι, ως εκ τούτου, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ήταν νέο. Επίσης, η συνολική εντύπωση η οποία προκαλείται από τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα στον ενημερωμένο χρήστη του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, δηλαδή, εν προκειμένω, στον τεχνίτη ο οποίος συνήθως αγοράζει σοβατεπί, είναι η ίδια. Κατά συνέπεια, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν διαθέτει ατομικό χαρακτήρα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 11 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 12 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού και ο τρίτος από παράβαση του άρθρου 62 του ως άνω κανονισμού.
- 13 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι κακώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ήταν νέο και δεν διέθετε ατομικό χαρακτήρα.
- 14 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα φρονούν ότι το τμήμα προσφυγών βασίμως έκρινε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ήταν νέο και δεν διέθετε ατομικό χαρακτήρα.
- 15 Το άρθρο 25 του κανονισμού 6/2002 ορίζει τα εξής:
- «1. Το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα κηρύσσεται άκυρο μόνο εάν:
- [...]
- β) δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 4 έως 9,
- [...]».
- 16 Το άρθρο 4 του κανονισμού 6/2002 έχει ως εξής:
- «[...]

1. Το σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα εφόσον είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα.
 2. Το σχέδιο ή υπόδειγμα που εφαρμόζεται ή ενσωματώνεται σε ένα προϊόν το οποίο αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος λογίζεται ότι είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα μόνο εάν:
 - α) το συστατικό, αφού ενσωματωθεί στο σύνθετο προϊόν, παραμένει ορατό κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος, και
 - β) τα ορατά χαρακτηριστικά του συστατικού πληρούν, αυτά καθαυτά, τις προϋποθέσεις ως προς το νεωτερισμό και τον ατομικό χαρακτήρα.
 3. Ως “συνήθης χρήση” κατά την έννοια της παραγράφου 2, στοιχείο α), νοείται η χρήση από τον τελικό καταναλωτή, εκτός από τις εργασίες συντήρησης, εξυπηρέτησης ή επισκευής.»
- 17 Κατά το άρθρο 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 6/2002, το «σύνθετο προϊόν» ορίζεται ως το προϊόν που αποτελείται από πολλά συστατικά δυνάμενα να αντικατασταθούν, επιτρέποντας την αποσυναρμολόγηση και την επανασυναρμολόγηση του προϊόντος.
 - 18 Από το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι το καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται νέο εάν δεν έχει διατεθεί στο κοινό ταυτόσημο σχέδιο ή υπόδειγμα πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση. Στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου διευκρινίζεται ότι τα σχέδια ή υποδείγματα λογίζονται ως ταυτόσημα αν τα χαρακτηριστικά τους διαφέρουν μόνο σε επουσιώδεις λεπτομέρειες.
 - 19 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, το καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι παρουσιάζει ατομικό χαρακτήρα εάν η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφέρει από τη συνολική εντύπωση που προκαλεί στον εν λόγω χρήστη κάθε σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο έχει διατεθεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση ή, εάν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας.
 - 20 Η παρούσα προσφυγή πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα των προπαρατεθεισών διατάξεων.
 - 21 Καταρχάς πρέπει να γίνει η ίδια επισήμανση στην οποία προέβη και το τμήμα προσφυγών, ότι δηλαδή το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελείται από ένα επίπεδο τμήμα και δύο κάθετα τμήματα τα οποία ανοίγουν σε γωνία ελαφρώς μεγαλύτερη των 90 μοιρών και έχουν στα «ελεύθερα άκρα» τους προεξοχές που στρέφονται προς τα έξω και ότι το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα περιγράφεται στην αίτηση καταχωρίσεως ως προορισμένο να εφαρμοσθεί στα σοβατεπί.
 - 22 Πριν πραγματοποιηθεί σύγκριση μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδείγματων προκειμένου να εκτιμηθεί ο νεωτερισμός και ο ατομικός χαρακτήρας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, πρέπει να κριθεί αν αυτό το σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια είναι τα ορατά του μέρη στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως. Πρέπει επίσης να εξετασθεί το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D1 επί του οποίου στηρίχθηκε το τμήμα προσφυγών, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση του ως άνω σχεδίου ή υποδείγματος εκ μέρους του τμήματος προσφυγών και, συνεπώς, το κατά πόσον τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα είναι ταυτόσημα.

Επί του χαρακτηρισμού του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος ως συστατικού ενός σύνθετου προϊόντος

- 23 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελούσε συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος το οποίο αποτελείται από ένα σοβατεπί που περιλαμβάνει κοιλότητα προορισμένη να υποδεχθεί ηλεκτρικά καλώδια ή τηλεφωνικά σύρματα και από το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, δηλαδή ένθεμα το οποίο προορίζεται για την κάλυψη της κοιλότητας, εφαρμόζει στο σοβατεπί και μπορεί να αποσυναρμολογηθεί και να επανασυναρμολογηθεί. Επίσης, το ως άνω σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος όταν ενσωματώνεται σε άλλα είδη σοβατεπί, δεδομένου ότι το επίπεδο τμήμα του τοποθετείται στον τοίχο και το σοβατεπί στερεώνεται στις κάθετες προεξοχές με ένα άλλο σύστημα προεξοχών που ευρίσκονται στην οπίσθια όψη αυτού. Επομένως, εν πάση περιπτώσει, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος.
- 24 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα είναι πολυλειτουργικό προϊόν δυνάμενο να χρησιμοποιηθεί με περισσότερους τρόπους και ότι η χρήση του δεν μπορεί να περιορίζεται στο να αποτελεί συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος. Αναφέρει, κατ' ουσίαν, δύο χρήσεις του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, δηλαδή τη χρήση με την οποία προορίζεται να καλύψει κοιλότητα σε ένα σοβατεπί και τη χρήση με την οποία προορίζεται να ενσωματωθεί στο δάπεδο ή στον τοίχο. Ο τοίχος ή το δάπεδο δεν μπορούν όμως να θεωρηθούν ως προϊόντα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη ότι το άρθρο 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 6/2002 πρέπει να ερμηνεύεται στενά και ότι συνεπώς το σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πρέπει να θεωρείται ως συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος παρά μόνον αν αυτή η χρήση είναι και η μόνη εύλογη.
- 25 Το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι οι διάφορες χρήσεις του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος τις οποίες εκθέτει η προσφεύγουσα επιβεβαιώνουν ότι τούτο αποτελεί μέρος ενός σύνθετου προϊόντος.
- 26 Υπενθυμίζεται, εκ προοιμίου, ότι είναι απαραίτητο να κριθεί αν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος καθόσον, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 6/2002, όσον αφορά τα συστατικά των σύνθετων προϊόντων, πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη σύγκριση των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων μόνον τα χαρακτηριστικά τα οποία είναι ορατά στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως.
- 27 Ως προς την υπό κρίση περίπτωση, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τη δικογραφία και ιδίως από τα συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής έγγραφα, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος δεδομένου ότι προορίζεται για την κάλυψη της κοιλότητας ενός σοβατεπί και, δευτερευόντως, μιας κοιλότητας που υπάρχει στον τοίχο ή στο δάπεδο.
- 28 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα, ενώ υποστηρίζει ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα είναι πολυλειτουργικό προϊόν, ουσιαστικά αναφέρει μόνον τις χρήσεις του ως άνω σχεδίου ή υποδείγματος ως ενθέματος σε ένα σοβατεπί, στον τοίχο ή στο δάπεδο. Η προσφεύγουσα αναφέρεται βεβαίως και στη δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα ως χωριστό προϊόν, δηλαδή ως υδρορορή, και παραπέμπει συναφώς στο παράρτημα Α7 του δικογράφου της προσφυγής. Ερωτηθείσα όμως κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δέχθηκε ότι η τελευταία χρήση ήταν απλώς ενδεχόμενη. Μολονότι οι ενδεχόμενες χρήσεις ενός σχεδίου ή υποδείγματος δεν πρέπει να αποκλείονται, επισημαίνεται πάντως ότι η αμιγώς υποθετική χρήση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος που εκτίθεται στο παράρτημα Α7 του δικογράφου της προσφυγής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη εφόσον από τη δικογραφία προκύπτει σαφώς ότι, εν προκειμένω, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα εφαρμόζεται κατά κύριο λόγο σε ένα συστατικό το οποίο χρησιμοποιείται ως ένθεμα για την κάλυψη μιας κοιλότητας.
- 29 Το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί επομένως συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος.

Επί των ορατών χαρακτηριστικών του συστατικού στο πλαίσιο συνήθους χρήσεώς του

- 30 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, τα ορατά χαρακτηριστικά ενός σχεδίου ή υποδείγματος το οποίο αποτελεί συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος πρέπει να πληρούν αυτά καθεαυτά τις προϋποθέσεις του νεωτερισμού και του ατομικού χαρακτήρα. Κατά την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, η συνήθης χρήση είναι η χρήση από τον τελικό καταναλωτή, εκτός από τις εργασίες συντήρησης, εξυπηρέτησης ή επισκευής.
- 31 Πρέπει επομένως να προσδιοριστούν τα χαρακτηριστικά που είναι ορατά κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος.
- 32 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι για τον τελικό καταναλωτή του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, δηλαδή τον χρήστη των χώρων στα οποία ήταν τοποθετημένα τα σοβατεπί, μόνον η εμπρόσθια επίπεδη επιφάνειά του εξακολουθούσε να είναι ορατή όταν χρησιμοποιούνταν ως ένθεμα για να καλύψει την κοιλότητα ενός σοβατεπί. Αντιθέτως, στο πλαίσιο της χρήσεως που απεικονίζεται στον κατάλογο Döllken, κανένα μέρος του σχεδίου ή υποδείγματος δεν εξακολουθεί να είναι ορατό καθόσον αυτό κρύβεται πίσω από το σοβατεπί.
- 33 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα όσα διαπιστώνει το τμήμα προσφυγών και υποστηρίζει ότι όλα τα μέρη του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος παραμένουν ορατά στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεώς του, δηλαδή όταν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα κατασκευάζεται από διαφανές υλικό, σε περίπτωση που το ένθεμα απομακρύνεται κατά την εγκατάσταση των καλωδίων στο σοβατεπί καθώς και όταν δεν καλύπτονται τα άκρα του σοβατεπί.
- 34 Το ΓΕΕΑ θεωρεί βάσιμη την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι, σε περίπτωση συνήθους χρήσεως, το μόνο ορατό τμήμα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος είναι η επίπεδη επιφάνειά του. Σχετικά με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, υποστηρίζει ότι η απομάκρυνση του ενθέματος από το σοβατεπί κατά την επιδιόρθωση των καλωδίων ή την τοποθέτησή τους στην κοιλότητα δεν εμπίπτει στη συνήθη χρήση. Ακόμη, θα ήταν παράλογο να υποτεθεί ότι τα άκρα του σοβατεπί μπορούν να μείνουν ακάλυπτα.
- 35 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς όσα διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν μπορεί να χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με σοβατεπί όπως απεικονίζεται στον κατάλογο Döllken, δηλαδή να τοποθετείται στον τοίχο και να καλύπτεται από σοβατεπί που στερεώνεται στις προεξοχές του σχεδίου ή υποδείγματος με τη βοήθεια ενός άλλου συστήματος προεξοχών που διαθέτει το ίδιο το σοβατεπί. Τούτο θα ήταν αδύνατον ιδίως για τον λόγο ότι οι προεξοχές του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος είναι υπερβολικά μακριές για να χωρέσουν στο οπίσθιο μέρος ενός σοβατεπί.
- 36 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, το σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος λογίζεται ότι είναι νέο και ότι έχει ατομικό χαρακτήρα μόνον εάν το ως άνω συστατικό, αφού ενσωματωθεί στο σύνθετο προϊόν, παραμένει ορατό κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος. Επομένως η χρήση του σχεδίου ή υποδείγματος η οποία συνίσταται στη στερέωσή του στο οπίσθιο μέρος ενός σοβατεπί καθιστά αδύνατη την προστασία του και επομένως δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη εν προκειμένω. Η μόνη χρήση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τους σκοπούς της παρούσας εξετάσεως είναι η χρήση που συνίσταται στην εφαρμογή του στο ένθεμα το οποίο χρησιμοποιείται για την κάλυψη μιας κοιλότητας. Το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι κανένα μέρος του συστατικού επί του οποίου εφαρμόζεται το σχέδιο ή υπόδειγμα δεν παραμένει ορατό όταν αυτό στερεώνεται στο οπίσθιο μέρος ενός σοβατεπί δεν έχει επομένως κάποια χρησιμότητα εν προκειμένω, χωρίς το γεγονός αυτό να θίγει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί έτσι να υποστηρίξει λυσιτελώς ότι οι προεξοχές του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος είναι υπερβολικά μακριές.

- 37 Πρέπει συνεπώς να εξετασθεί μόνο το ζήτημα κατά πόσον είναι ορατά τα χαρακτηριστικά του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος όταν τούτο χρησιμοποιείται ως ένθεμα για να καλύψει μια κοιλότητα σε ένα σοβατεπί ή στον τοίχο.
- 38 Όπως όμως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, μόνον η επίπεδη επιφάνεια του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος παραμένει ορατή όταν αυτό χρησιμοποιείται για την κάλυψη μιας κοιλότητας σε ένα σοβατεπί ή στον τοίχο. Το γεγονός αυτό καταδεικνύουν εξάλλου τα έγγραφα που υποβλήθηκαν ως παραρτήματα A8 έως A13 του δικογράφου της προσφυγής.
- 39 Κατά το στάδιο αυτό, πρέπει επίσης να εξετασθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, εφόσον ο τοίχος ή το δάπεδο όπου ενθέεται το προϊόν στο οποίο εφαρμόζεται το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν είναι προϊόν κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού 6/2002, το σχετικό με τον ορατό χαρακτήρα κριτήριο δεν έχει εφαρμογή στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα.
- 40 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι ο ορατός χαρακτήρας συνιστά ουσιώδους σημασίας κριτήριο για την προστασία των κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων. Ειδικότερα, από την αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι η προστασία δεν θα πρέπει να επεκτείνεται σε εκείνα τα συστατικά του προϊόντος τα οποία δεν είναι ορατά κατά τη συνήθη χρήση του ούτε στα χαρακτηριστικά του συστατικού τα οποία δεν είναι ορατά όταν το προϊόν συναρμολογείται. Επομένως, για τους σκοπούς της παρούσας εξετάσεως, δεν χρειάζεται να εκτιμηθεί αν οι κοιλότητες τις οποίες προορίζεται να καλύψει το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα ευρίσκονται σε προϊόν υπό τη στενή έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού 6/2002, αλλά, αντιθέτως, απαραίτητο είναι να εκτιμηθούν τα χαρακτηριστικά που είναι ορατά στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως, πράγμα το οποίο έπραξε εν προκειμένω το τμήμα προσφυγών.
- 41 Τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση το ως άνω συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών.
- 42 Πρώτον, η τοποθέτηση των ηλεκτρικών ή τηλεφωνικών καλωδίων στην κοιλότητα ενός σοβατεπί που καλύπτεται από το ένθεμα στο οποίο εφαρμόζεται το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα εμπίπτει στις εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 6/2002, καθόσον η συντήρηση, εξυπηρέτηση ή επισκευή δεν μπορούν να θεωρούνται ως συνήθης χρήση. Στο μέτρο που οι εργασίες αυτές έχουν προσωρινό χαρακτήρα, η εγκατάσταση ή η αλλαγή των καλωδίων σε μια κοιλότητα αντιστοιχεί ακριβώς στη συντήρηση ή εξυπηρέτηση κατά την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ορθώς, στο σημείο 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως, τα σοβατεπί δεν απομακρύνονταν παρά μόνο στην περίπτωση ανακαινίσεως ενός χώρου, επισκευής ή αντικαταστάσεως καλωδίων ή τηλεφωνικών συρμάτων. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών έκρινε ορθώς ότι η συνήθης χρήση δεν περιελάμβανε την τακτική αποσυναρμολόγηση και επιθεώρηση του ενθέματος.
- 43 Δεύτερον, όσον αφορά το ενδεχόμενο να μην καλύπτονται τα άκρα ενός σοβατεπί, έτσι ώστε να διακρίνεται το εγκάρσιο τμήμα αυτού και η εγκάρσια όψη του ενθέματος, πρέπει να κριθεί ότι, όπως επισημαίνει το ΓΕΕΑ, θα ήταν παράλογο να αφεθούν ακάλυπτα τα άκρα ενός προϊόντος, εφόσον αυτό έχει σχεδιασθεί κατ' ουσίαν για την κάλυψη των καλωδίων. Εξάλλου, από το παράρτημα A13 του δικογράφου της προσφυγής (σ. 61 έως 64) προκύπτει σαφώς ότι τα σοβατεπί στα οποία προσαρμόζεται το συστατικό επί του οποίου εφαρμόζεται το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα περιλαμβάνουν στοιχεία για την κάλυψη των άκρων τους. Ακόμη, στο παράρτημα 14 του δικογράφου της προσφυγής (σ. 66), διευκρινίζεται περαιτέρω ότι η χρήση ειδικών κομματιών άκρης και προσαρμογών επιτρέπει την εύκολη και γρήγορη εγκατάσταση και από ερασιτέχνες, πράγμα που αποδεικνύει, εν προκειμένω, το γεγονός ότι έχει προβλεφθεί η κάλυψη των πλαϊνών τμημάτων των σοβατεπί.

- 44 Τρίτον, όσον αφορά την περίπτωση στην οποία το σχέδιο ή υπόδειγμα κατασκευάζεται από διαφανές υλικό, επισημαίνεται ότι από τις επεξηγηματικές εικόνες για τη χρήση του ενθέματος, που επισυνάπτονται ως παραρτήματα A8, A9 και A12 του δικογράφου της προσφυγής, δεν μπορεί να διαπιστωθεί ότι μια διαφανής όψη θα επέτρεπε να φαίνονται οι προεξοχές του ενθέματος όταν αυτό έχει στερεωθεί σε σοβατεπί, στον τοίχο ή στο δάπεδο. Ομοίως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ορθώς, στο σημείο 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα δύο σχέδια ή υποδείγματα περί των οποίων πρόκειται, όπως παρουσιάζονται, μπορούσαν να εφαρμοσθούν σε προϊόντα κατασκευασμένα από διάφορα και όχι μόνο διαφανή υλικά. Εξάλλου, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ορθώς ότι το χαρακτηριστικό αυτό δεν εμφανίζεται στη γραφική αναπαράσταση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 45 Ως εκ τούτου, το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι το μόνο ορατό χαρακτηριστικό του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως είναι η εμπρόσθια επιφάνειά του δεν πάσχει καμία πλάνη.

Επί της εκτιμήσεως του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος

- 46 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D1 αποτελείται από μια απλή γραμμή με δύο απλά και κοντά άγκιστρα στα άκρα της. Στο μέτρο που το σχέδιο αυτό δεν απεικονίζει κάποιο τρισδιάστατο προϊόν, η οποιαδήποτε εντύπωση επίπεδης επιφάνειας παραμένει αόριστη και αβέβαιη. Κατά συνέπεια, είναι εσφαλμένο το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών, το οποίο διατυπώνεται στο σημείο 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D1 απεικονίζει προϊόν με επίπεδη επιφάνεια. Εξάλλου, από το έγγραφο «Examination of Applications for Registered Community Designs» του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι τα χαρακτηριστικά ενός προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία δεν παρουσιάζονται επαρκώς σε απεικόνιση η οποία ενδεχομένως είχε δημοσιοποιηθεί σε προγενέστερο χρονικό σημείο δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη προκειμένου περί της εκτιμήσεως του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 47 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι η απεικόνιση του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος όπως εμφανίζεται ιδίως στον κατάλογο Döllken καθιστά δυνατή την «κατανόηση του προϊόντος αυτού καθεαυτού» και, ως εκ τούτου, τη λυσιτελή σύγκρισή του με το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα. Το γεγονός ότι η ως άνω απεικόνιση του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος περιορίζεται στην πλαϊνή όψη του δεν αποκλείει τη σύγκριση με το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, διότι εν προκειμένω το σχήμα και τα χαρακτηριστικά του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος μπορούν να προσδιορισθούν πλήρως, μολονότι η αναπαράστασή του ήταν δισδιάστατη και δεν περιελάμβανε απεικόνισή του υπό προοπτική.
- 48 Συναφώς, σημειώνεται καταρχάς ότι, όσον αφορά την εκτίμηση του νεωτερισμού και του ατομικού χαρακτήρα κατά την έννοια των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού 6/2002, ο εν λόγω κανονισμός δεν απαιτεί να περιλαμβάνει η γραφική αναπαράσταση ενός σχεδίου ή υποδείγματος του οποίου έχει ζητηθεί η καταχώριση ή ενός σχεδίου ή υποδείγματος το οποίο έχει ήδη διατεθεί στο κοινό την υπό προοπτική απεικόνισή του, εφόσον η ως άνω γραφική αναπαράσταση καθιστά δυνατό να προσδιοριστεί το σχήμα και τα χαρακτηριστικά του σχεδίου ή υποδείγματος. Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι η απεικόνιση του σχεδίου ή υποδείγματος όπως δημοσιοποιήθηκε στον κατάλογο Döllken καθιστούσε δυνατό τον προσδιορισμό του σχήματος και των χαρακτηριστικών του ως άνω προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος καθώς και του τρόπου χρήσεώς του.
- 49 Εν συνεχεία, πρέπει να εξετασθεί το ζήτημα του κατά πόσον είναι ορατό το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως. Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το μόνο ορατό χαρακτηριστικό, όπως και στην περίπτωση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, είναι η επίπεδη εμπρόσθια πλευρά. Όμως, κατά τον κατάλογο Döllken, ο οποίος περιλαμβάνει μεταξύ άλλων το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D1, το

τελευταίο στερεώνεται στο οπίσθιο μέρος ενός σοβατεπί. Επομένως το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D1 δεν είναι ορατό κατά τη συνήθη χρήση του σύνθετου προϊόντος του οποίου αποτελεί μέρος.

- 50 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το τμήμα προσφυγών, στο σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, εκτιμώντας τη χρήση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, επισήμανε ότι τα σοβατεπί, όπως παρουσιάζονταν στο πλαίσιο της στηρίξεως της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας, αποτελούνταν από ένα επίπεδο βασικό τμήμα με προεξοχές τοποθετούμενο στον τοίχο και από ένα σοβατεπί το οποίο στερεώνεται στις ως άνω προεξοχές με ένα άλλο σύστημα προεξοχών οι οποίες ταιριάζουν ακριβώς και ευρίσκονται στην οπίσθια όψη αυτού. Εξ αυτού συνήγαγε, στο σημείο 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, όταν χρησιμοποιούνταν κατ' αυτόν τον τρόπο, το στοιχείο που απεικονιζόταν τόσο στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα όσο και στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ήταν ορατό.
- 51 Στο μέτρο που το σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο αποτελεί συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος που δεν είναι ορατό στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως του ως άνω σύνθετου προϊόντος δεν μπορεί να προστατευθεί δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, πρέπει να κριθεί, κατ' αναλογία, ότι ο νεωτερισμός και ο ατομικός χαρακτήρας ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος δεν μπορούν να εκτιμηθούν μέσω συγκρίσεως του εν λόγω κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος με προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο, ως συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος, δεν είναι ορατό κατά τη συνήθη χρήση του τελευταίου.
- 52 Ως εκ τούτου, το σχετικό με τον ορατό χαρακτήρα κριτήριο, όπως διατυπώνεται στην αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 6/2002 και υπενθυμίζεται στη σκέψη 40 ανωτέρω, ισχύει για το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα. Το ΓΕΕΑ επίσης δέχθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι για αμφοτέρωτα τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα έπρεπε να ισχύσουν τα ίδια κριτήρια.
- 53 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κατά τη σύγκριση των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων καθόσον έκρινε ότι, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως, το εμπρόσθιο τμήμα του προϊόντος επί του οποίου εφαρμόζεται το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα και το οποίο αποτελεί μέρος ενός σύνθετου προϊόντος εξακολουθεί να είναι ορατό. Υπ' αυτήν την έννοια, δεν προέβη σε ορθό προσδιορισμό των ορατών στοιχείων του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος. Όπως όμως επισημαίνεται στη σκέψη 51 ανωτέρω, η αίτηση ακυρότητας δεν μπορεί να θεμελιωθεί σε προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο, ως συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος, δεν είναι ορατό κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος αυτού. Κατά συνέπεια, η εξέταση του νεωτερισμού και του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών πάσχει πλάνη. Το γεγονός αυτό αρκεί προκειμένου να γίνει δεκτός ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως.
- 54 Επομένως ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός χωρίς να χρειάζεται η εξέταση των λοιπών επιχειρημάτων και λόγων που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 55 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 56 Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά της.
- 57 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 8ης Νοεμβρίου 2012 (υπόθεση R 1512/2010-3).**
- 2) **Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński.**
- 3) **Η Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Οκτωβρίου 2014.

(υπογραφές)